

Orbán Viktor: Rendet kell vágni Brüsszelben

2023 december 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Ha az ember jó ügyekért harcol, ütközhet ugyan nehézségekbe, de ha kitart az álláspontja mellett, és becsületesen teljesíti a feladatát, akkor a végén a dolgok biztosan jobbra fordulnak.

Amikor éppen kigyógyultunk volna a Covidból, akkor jött a háború, ami hatalmas energiaár-növekedéssel járt. Ennek a negatív hatását még növelte a szankciós politika, amit az Európai Bizottság bevezetett. Ennek eredményeképpen az infláció az egekbe szökött. 2020 tavasza, a Covid-járvány kitörése óta egészen ennek az évnek a végéig folyamatosan a talpon maradás volt a cél. Sikerült. Magyarország, bár nagyon nehéz id?szak áll mögöttünk, olyan állapotba tudta hozni magát, hogy a 2024-es év természete más legyen, mint a mögöttünk hagyott éveké. A 2023-as cél, hogy az áremelkedéseket visszaszorítsuk tíz százalék alá, már teljesült, s?t lehet, hogy az év végére hét százalék alatt lesz, jöv?re pedig már öt százalék körüli szintet t?zhetünk ki. Köznapi nyelven ez annyit jelent, hogy 2023-ban azért küzdöttünk, nemcsak a kormány, hanem az egész ország, hogy amit korábban elért, ne veszítse el, hogy megvédje, amije van, de 2024-ben már azért dolgozhatunk, hogy Magyarország el?bbre jusson, hogy jobb legyen – mondta lapunknak adott ünnepi interjújában Orbán Viktor miniszterelnök.

– Miniszterelnök úr, ön azzal a határozott állásponttal ment a brüsszeli uniós csúcstalálkozóra, hogy nem engedi, hogy megkezd?djenek a tárgyalások Ukrajna csatlakozásáról. Végül azonban engedte. Miért?

– Miután egy nyolcórás vitában nem sikerült meggy?znöm az unió többi tagállamát, hogy ez rossz döntés, végül az maradt a kérdés, hogy a huszonhatok rám, illetve Magyarországra tudják-e kényszeríteni az akaratukat. Erre egyetlen választ adhattunk, hogy nem veszünk részt a döntésben.

Lehet, hogy többen vannak, és a mi álláspontunkat nem tudják elfogadni, mi viszont az övéket nem tudjuk.

Így kitartottam a magyar álláspont mellett, ebben a rossz döntésben Magyarország nem vett részt, a mi lelkiismeretünket ez nem terheli. Tudjuk, hogy a döntés sok bajjal jár majd, ám mostantól jogalapunk van arra, hogy ezeket a bajokat elhárítsuk, ha elérnek Magyarországig.

– Ha engem huszonhat ember nyolc órán át gy?zködne egy témában, egy ponton felmerülne bennem, hogy én tévedek. Önben nem merült fel?

– De igen. Jogász végzettség? vagyok, a szakkollégiumok világából jövök, ahol mást sem csináltunk öt éven keresztül, mint folyamatosan vizsgálat tárgyává tettük a saját álláspontunkat. A magyar politikában most megvan a képesség, hogy a saját pozícióját is folyamatosan értékelje. Ezt tettem nyolc órán keresztül, igen, gondolkoztam, hogy vajon nem én megyek-e szembe a forgalommal. Határozottan meg kellett állapítanom, hogy ?k. Minden egyes érv, amit Magyarország képviselt és kifejtett, megállja a helyét.

Nem új helyzet ez, pontosan így történt a migrációval is. Mindenki láthatja, hova jutottak ?k, és hova mi.

– Az Ukrajnával folytatandó csatlakozási tárgyalásokról szóló döntés inkább elvi döntés, a folyamat kés?bb számtalan alkalommal megállítható. Erre készül?

– A tárgyalások megkezdését nem tekintem elméleti kérdésnek, hiszen még meg sem kezd?dtek a tárgyalások, de két területen már súlyos gazdasági bajokkal kellett szembenéznünk. Gondunk van az ukrán gabonával, ami komoly veszteséget okoz a magyar gazdáknak, és már meg kell állítani Magyarország, Lengyelország és Szlovákia határainál az ukrán kamionokat, mert tönkreteszik ezeknek az országoknak a fuvarozóit. A csatlakozási tárgyalások megkezdése annak kinyilvánítása, hogy azt akarjuk, Ukrajna tagja legyen az uniónak. Nekünk az a problémánk, hogy semmilyen vizsgálat nem el?zte meg ezt a döntést. Mivel jár ez a francia, a német, a magyar gazdákra, kisvállalkozókra, keresked?kre, fuvarozókra nézve, és a gazdaság szinte teljes metszetét sorolhatnám.

Kétségkívül igaz, hogy a tagság egy hosszabb folyamat, és minden tagállamnak körülbelül hetvenszer van módja arra, hogy ezt a folyamatot lelassítsa vagy megállítsa, de önmagában ez a döntés azt jelenti, hogy huszonhat ország szeretné, hogy Ukrajna tagja legyen az Európai Uniónak, és err?l érdemben tárgyalni akar.

Mindezt úgy, hogy közben nem világos, hol vannak Ukrajna határai, nem a nemzetközi jogi, hanem a tényleges földrajzi határai, és mennyi ember lakja. Része lesz-e az uniónak az a terület, amit az orosz hadsereg most megszállva tart, és mint népesség rajta tartózkodik? Vajon velük is számolunk-e? Alapvet? kérdésekre nincs válasz, mert sokan úgy gondolták, hogy most csak egy politikai gesztusról, egy geopolitikai döntésr?l van szó.

– Két aktuális és sürget? témában viszont, amelyek Ukrajna pénzügyi támogatásáról és az EU-költségvetés

kib?vítésér?l szólnak, ön nem engedte, hogy az egységes álláspont kialakuljon.

– Ha ötvenmilliárd eurót az unió költségvetéséb?l odaadunk Kijevnek, azt is jelentheti, hogy a magyarok pénzét adjuk oda. Miután az unió költségvetésében ma nincs ennyi pénz, ezt valahonnan el? kell teremteni. Erre két lehet?ség van, az egyik, hogy hitelt veszünk föl közösen. Nekünk rossz tapasztalataink vannak a Covid miatt létrehozott Helyreállítási Alap közös hitelfelvételével, ilyenbe még egyszer nem megyünk bele. Ha viszont nem hitelt veszünk föl, akkor a költségvetés már meglév? fejezeteib?l kell átcsoportosítani forrásokat, és ez érintheti a magyarok pénzét is. És nem fogadjuk el, hogy a magyarok pénzét adják oda Ukrajnának.

– Közbevet?leg kérdezem, jól értem én, hogy az uniós költségvetés növelése kapcsán Brüsszel egyebek mellett több pénzt kér Magyarországtól arra, hogy a hitelként felvett Helyreállítási Alap megnövekedett kamatait fizetni tudja? Tehát több pénzt akarnak beszedni t?lünk egy olyan hitel kamatainak a törlesztésére, amely hitelt mi meg sem kaptuk?

– Jól érti.

– Ekkora arcátlanság még Brüsszelt?l is meglep?.

– Ez pontos leírása a helyzetnek.

– Nem tart attól, hogy az ön szavazói lassan torkig vannak az EU-val?

– Nem, ezt természetes tényként fogadom el. Én is torkig vagyok Brüsszellel. A kérdés csak az, hogy milyen következtetést vonunk le a helyzetb?l. Az én következtetésem az, hogy próbáljunk egyre beljebb menni, foglaljunk el pozíciókat, gy?jtsünk szövetségeseket, és javítsuk meg az Európai Uniót.

Nem elég mérgel?dni, el kell foglalni Brüsszelt!

– Mégis, nem lenne helyes döntés pénzzel támogatni Ukrajnát? Itt van közel, fontos szomszédunk, Oroszország megtámadta, és ma már a létéért küzd.

– Ez jogos felvetés, és meg is kell majd fontolnia a magyar parlamentnek. Ma annyit tudunk mondani, hogy aki pénzt akar adni Ukrajnának, tegye meg az unió költségvetésén kívül, és ne a mi pénzünket osztogatva.

– A magyar–ukrán viszony évek óta borzalmasan rossz. Nem kellene akár önvizsgálatot tartanunk, hogy miért van ez így?

– Önvizsgálatot mindig érdemes tartani. Többször átgondoltam már ezt a kérdést, és az a szilárd álláspontom, hogy a viszony megromlásáért Magyarországot nem terheli felel?sség.

A viszony megromlása onnan számítandó, amikor 2015-ben az ukránok elvették azt a törvényt a magyaroktól, amely garantálta a magyar kisebbség nemzeti közösségként való fennmaradását.

Nyolc éve jogfosztásban élnek azok a magyarok, akik Kárpátalja szülöttjei, és mindig is ott éltek. Egy ezeregyszáz éves magyar nemzeti közösségr?l van szó, az ? jogaikat 2015-ben elvették, ideértve a kulturális jogaikat, a gyerekek anyanyelven való neveléséhez való jogát és a nyelvhasználat szélesebb jogát is. Ezt kell orvosolnia Ukrajnának, azt a törvényt, amit eltöröltek, vissza kell állítaniuk, a jogokat, amiket elvettek, vissza kell adniuk, ha ez megtörtént, akkor kezd?dhet a viszony javulása.

– Az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa megállapodásra jutottak az uniós migrációs paktumról Brüsszelben. Ezt nem tudta Magyarország megakadályozni.

– Itt is szószegés történt. Korábban megállapodtunk, hogy csak egyhangú döntést hozunk. Ezt felrúgták, Magyarország és Lengyelország ellenére döntöttek. Ez a paktum rossz. A migrációnak egyetlen megoldása van, minden más kudarcra van ítélve. A megoldás kulcsa az, hogy az országba jönni akaró migráns hol tartózkodik addig, amíg elbírálják a belépési kérelmét. Ha be tud jutni az unión belülre, és itt várakozik, akkor vége, akkor bent marad. Tehát kívül kell ?t tartani, márpedig a magyar törvény, ami miatt bennünket most az unió perel, azt mondja, hogy az ország területén kívül kell a migránsnak megvárnia a döntést, és ha az pozitív, beléphet. Nyolc éve próbálom megértetni ezt a többi országgal, hiába. ?k valójában nem megállítani akarják a migrációt, hanem –

ahogy mondják – menedzselni.

– Jönnek a migránsgettók? Vagy van még bármilyen lehet?ség arra, hogy mi ebb?l kimaradjunk?

– Az a helyzet áll majd el?, hogy amit Brüsszel mond, azt mi nem fogjuk végrehajtani. És miután nem hajtjuk végre, egy jogi eljárás elé nézünk. Ebben be fogjuk bizonyítani, hogy ellentétben áll Magyarország alkotmányával az uniónak az a rendelkezése, hogy engedjünk be olyan embereket, akiknek az ügyét el?zetesen nem bíráltuk el, illetve hogy vegyünk át más országok által beengedett migránsokat, mert ez megváltoztathatja az ország lakosságának az összetételét. Súlyos viták és eljárások el?tt állunk.

– Az idei év nem volt túlságosan sikeres a magyar gazdaság számára. Talpon maradtunk, de ennek ára volt, például az Európában sokáig legmagasabb infláció. A kérdés most az, hogy mindez vajon mögöttünk van-e?

– Nem egy évr?l kell beszélni, hanem négyr?l. A Coviddal kezd?dött, és azóta csapás csapást követ.

Amikor éppen kigyógyultunk volna a Covidból, akkor jött a háború, ami hatalmas energiaár-növekedéssel járt. Ennek a negatív hatását még növelte a szankciós politika, amit az Európai Bizottság bevezetett. Ennek eredményeképpen az infláció az egekbe szökött. 2020 tavasza, a Covid-járvány kitörése óta egészen ennek az évnek a végéig folyamatosan a talpon maradás volt a cél. Sikerült. Magyarország, bár nagyon nehéz id?szak áll mögöttünk, olyan állapotba tudta hozni magát, hogy a 2024-es év természete más legyen, mint a mögöttünk hagyott éveké. A 2023-as cél, hogy az áremelkedéseket visszaszorítsuk tíz százalék alá, már teljesült, s?t lehet, hogy az év végére hét százalék alatt lesz, jöv?re pedig már öt százalék körüli szintet t?zhetünk ki. Köznapi nyelven ez annyit jelent, hogy 2023-ban azért küzdöttünk, nemcsak a kormány, hanem az egész ország, hogy amit korábban elért, ne veszítse el, hogy megvédje, amije van, de 2024-ben már azért dolgozhatunk, hogy Magyarország el?bbre jusson, hogy jobb legyen. Ezért a jöv? év karaktere egészen más lesz, mint az idei volt. Szeretném, ha újra a családok kerülnének a középpontba.

– A legutóbbi fontos magyar belpolitikai lépés a szuverenitásvédelmi törvény megszavazása volt. A dollárbaloldal és a dollármédia nagyon felháborodott miatta, és azóta is panaszkodik.

– A szuverenitási törvény értelme, hogy megakadályozza a magyar politika külföldr?l érkez? pénzekkel történ? befolyásolását. Van egy nemzeti függetlenséget garantáló alaptörvényünk és jogrendszerünk.

A legutóbbi választáson a baloldal önbevallása alapján kiderült, hogy ez nem zár résmentesen, mert külföldr?l érkez? dollármilliókkal próbálták befolyásolni a magyar választók akaratát.

Egy nemzeti kormány, egy szuverenitásra törekv? ország nem tehet mást, mint hogy ezeket a kiskapukat bezárja, és rátolja a riglit. Ez a törvény célja. Majd meglátjuk a gyakorlatban, hogyan m?ködik. Az biztos, hogy cselekedni kell. Alkotmányos, erkölcsi és történelmi kötelessége egy parlamenti többségnek, hogy megakadályozza és megbüntesse, hogy a politikai élet bármely szerepl?je pénzért árulja a saját hazáját.

– 2024 választási év lesz, lesznek európai parlamenti választások és itthoni önkormányzati választások is. Ahogy a baloldal bels? mozgásait nézzük, úgy t?nik, ön, ki tudja, hányadszor, megint szembekerül régi ellenfelével, Gyurcsány Ferenccel. Valami mágneses vagy mágikus er? köti össze önöket? Vagy maga a végzet?

– Ha a végzet, akkor inkább az ? végzete legyen, és ne az enyém. Ami az európai parlamenti választásokat illeti, minden eddiginél nagyobb a tét. Az Európai Unió az elmúlt években folyamatosan gyengült. Teret vesztett a világgazdaságban, nem tudott lábra kapni az önvédelmi képesség megteremtésében, és képtelennek bizonyult arra, hogy a szomszédságában kitört konfliktusokat a saját érdekeinek megfelel?en kezelje. És miközben ez a gyengülés és térvesztés évr?l évre folytatódik, az unió azt a képességét is elvesztette, hogy ezekkel a problémákkal szembesüljön, önvizsgálatot tudjon tartani és javítson a politikáján. Mi okozza ezt? Az, hogy a brüsszeli bürokratáknak nem a tagállamok vagy az európai emberek mondják tollba, hogy mit kell csinálniuk, hanem Washington és a Soros-birodalom. Ez rossz Európának, ezen változtatni kell. Rendet kell vágni Brüsszelben. Az EP-választások jó alkalmat adnak erre.

– Bár ez egy ünnepi interjú, mégis december 23-án, szombaton jelenik meg, miután 24-e vasárnap. Szombaton már lesznek ünnepi érzései?

– Nem hinném, nekem minden szombat munkanap. Az én munkámat nem lehet heti öt nap alatt elvégezni. Ráadásul még a mai este is a karácsonnyal kapcsolatos kétségek estéje lesz, mert nálunk ilyenkor még fut a ház. Sok gyerekünk és sok unokánk van, ezért végig kérdéses, hogy sikerül-e mindent a helyére tenni, feldíszíteni, összerendezni, el?készíteni. Ez valamikor 24-én délután három és négy óra tájban szokott eld?lni, amikor valamilyen csodálatos módon egyszerre minden irányba áll, megsz?nik az idegesség, a nyugtalanság, a sietség, és megérkezik a szenteste.

– Miniszterelnök úr, mit üzen Magyarországnak a jöv? évre?

– Azt látom, hogy a mögöttünk hagyott évek, amikor legy?rtük a különböz? válságokat, és úrrá lettünk a veszélyeken, meger?sítették az önbizalmunkat és az önbecsülésünket. Tehetséges, szorgalmas, a bajokon úrrá lenni képes nemzet vagyunk, egy olyan közösség, amely a legnehezebb id?szakban sem adja fel a reményt, hogy jönnek még jobb id?k is. Ha az ember jó ügyekért harcol, ütközhet ugyan nehézségekbe, de ha kitart az álláspontja mellett, és becsületesen teljesíti a feladatát, akkor a végén a dolgok biztosan jobbra fordulnak.

Borítókép: Orbán Viktor magyar miniszterelnök (Fotó: Miniszterelnöki Sajtóiroda/Benko Vivien Cher)

Csermely Péter - www.magyarnemzet.hu

Ajánló